

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sente[n]tia VI. Postquàm co[n]summati sunt dies octo &c. xi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

SENTENTIA V. *Luca 2.*

Dixit Angelus pastoribus: Nolite timere, Ecce enim euangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo: quia natus est vobis hodie Saluator, qui est **CHRISTVS DOMINVS**, in ciuitate Dauid.

PARACLESIS.

CAP. X.
Bernard. Ser.
1. de Epiph.
Dom.

Ioan. 3.

Rom. 8.

Quid tam necessarium perditis, quid tam optabile miseris, quid tam utile desperatis? Nonne desperarem audiens quia venit ille, cuius legem sic prauaricatus sum: cuius patientia sic abusus sum: cuius beneficium tam ingratus fui? Quae vero maior consolatio poterat esse, quam in dulci vocabulo, in nomine consolatorio? Propterea Christus ipse dixit: quia non misit Deus filium suum in mundum, ut iudicet mundum: sed ut saluetur mundus per ipsum. Iam confidenter accedo: iam supplico fiducialiter. Quid enim timeam, quando SALVATOR venit in domum meam? Ei soli peccavi: donatum erit quicquid indulserit ille. Deus est qui iustificat: quis est qui condemnet? Aut quis accusabit aduersus electos Dei?

SENTENTIA VI. *Luca 2.*

Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer: vocatum est nomen eius **IESVS**.

PARACLESIS.

CAP. XI.
Bernard.
Ser. 2. & 3.
de Cir.dom.

Merito dum circumciditur puer, qui natus est nobis, SALVATOR vocatur: quod videlicet ex hoc iam cepit operari salutem nostram; immaculatum illum

illum pro nobis sanguinem fundens: nō utiq. propter se, sed propter electos. Nam neque in peccato genitus, nec a peccato circumcissus, nec mortuus est pro peccato suo: magis autē propter delicta nostra. Omnes enim peccaverūt, Rom. 3. Gal. 6. ait Apostolus, & egent gloria Dei. Et alio loco, Mihi, inquit, absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi. Quid enim gloriosius nobis, quā quod tanti estimavit nos Deus. Quāvis maior illi gloria, quā tanta dignatio, & tanta benignitas: eō utique dulcissima, quia tam gratuita? Nam pro impiis circumcissus, ac demique mortuus est. Videmus quantum fecit, & pro qualibus. Pro qualibus, ut non superbiamus: quantum, ne desperemus? Quid enim tam necessarium fuit ad erigendam spem nostram, mentēsque mortalium conditione ipsius mortalitatis abiectas ab immortalitatis desperatione liberandas: quā ut demonstraretur, quanti nos penderet Deus, quantumq; diligeret? Quid verò huius rei tanto isto indicio manifestius atq; praclarius: quā ut Dei filius immutabiliter bonus, in se manens quod erat, & a nobis & pro nobis accipiens quod non erat, praeter sua natura detrimentum nostrum dignatus inire consortium, prius sine ullo malo suo merito mala nostra perferret: ac sic iam credentibus, quantum nos diligeret Deus, & quod desperabamus iam sperātibus, dona in nos sua sine ullis bonis meritis nostris, imō praecedentibus & malis meritis nostris, indebita largitate conferret? quia & ea quae dicuntur merita nostra, dona sunt eius. Commendat, inquit Apostolus, Rom. 5. charitatem suam Deus in nobis, quoniam cū adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. Multo magis iustificati nunc in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Adhuc addit & dicit: Si enim cū inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem filij eius:

N 5 multo

August. de
Trin. lib. 13.
cap. 10. 15.
& 16.

multo magis reconciliati salui erimus in vita ipsius. Tantum nobis praestitit bonum Medicus ille, qui est Hebraicè IESVS, Gracè ΣΩΤΗΡ, nostra autem locutione SALVATOR. Attende autem quod dicit Apostolus iustificari nos in sanguine ipsius. Quae vis est sanguinis huius; ut in eo iustificemur credentes? Peccata nostra diabolus tenebat: & per illa nos merito figebat in morte. Dimisit ea, qui sua non habebat: & ab illo immerito est perductus ad mortem. Tantum valuit Sanguis ille, ut neminem Christo indutum in aeterna morte debita damnare debuerit, qui Christum morte indebita vel ad tempus occidit. Quis igitur iam dubitet Christum daturum vitam suam, pro quibus inimicis dedit. Mortem suam? Et, si tantum valuit Mors Christi, ut vitam conferret: an non validior multo Vita eius censenda est, ut nobis vitam conferret?

SENTENTIA VII. Ad Galatas 4.

Vbi venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum factum ex muliere, factum sub lege: ut eos qui sub lege erant redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus.

PARACLESIS.

CAPVT
XII.

Dvo assumpta carnis beneficia. Apostolus indicat liberationem à malis, & bonorum subministracionem: quae quidem nullus praestare poterat, nisi Christus solus. Sunt autem liberari ab execratione legis: & adoptari in ius filiorum Dei. O immensa Dei in nos beneficia! Ut enim hominem captiuum, de cuius supplicio capitali sententia iam lata est & promulgata, nulla alia vox consolari potest, quam Principis, qui liberationem pollicetur: ita hominem lapsam in peccatum, ob idque damnatum, de cuius aeterna damnatione Decretum sancti-